

Et *mindretal* (det konservative folkepartis, venstres og det radikale venstres medlemmer af udvalget), der i øvrigt henviser til sine bemærkninger foran under I, kan ikke medvirke til lovforslagets gennemførelse.

Ad III. forslag til lov om ændring af lov om boligsikring.

Et *flertal* (socialdemokratiets og socialistisk folkepartis medlemmer af udvalget) kan tiltræde de af boligministeren under nr. 1 og 2 stillede ændringsforslag til de i lovslaget foreslåede nye bestemmelser i boligsikringslovens § 2, stk. 6, og § 3, stk. 4, hvorved man imødekommer et af Kommunernes Landsforening fremsat ønske om, at anvendelsen af de heri indeholdte gunstigere regler bliver gjort betinget af, at boligtageren fremsætter begæring herom, idet administrationen ikke umiddelbart er i besiddelse af de fornødne oplysninger til afgørelse af, om grundlaget for reglerens anvendelse er til stede.

Flertallet noterer endvidere med tilfredshed, at boligministeren ved ændringsforslaget under nr. 3 ligeledes imødekommer kommunernes ønske om, at kriteriet for at kunne bortse fra de første 5.000 kr. af børns indkomst ved husstandsindkomstens beregning ikke skal være, at beløbet hidrører fra indtægt ved eget arbejde, men blot, at det drejer sig om A-indkomst. Herved lettes administrationens arbejde ligeledes betydeligt.

Endelig tilslutter flertallet sig ministerens ændringsforslag under nr. 4 om forhøjelse af statens refusion af boligsikringsudgifterne fra 50 pct. til 60 pct., hvorved kommunerne vil få dækning for de merudgifter, som lovforslagets gennemførelse ellers ville påføre dem.

Flertallet indstiller herefter lovforslaget til *vedtagelse* med de nævnte ændringer.

Et *mindretal* (det konservative folkepartis, venstres og det radikale venstres medlemmer af udvalget) har den opfattelse, at boligsikringen som social hjælp er en rigtig form for støtte til den del af befolkningen, der ikke kan magte udgiften til dyre boliger og — som følge af den af restriktionerne fremkaldte ubevægelighed på boligmarkedet

— ikke har mulighed for at skaffe sig en lejlighed til en overkommelig leje.

Mindretallet havde derfor fundet det rigtigere, om de øjeblikkelige udlejningsvanskeligheder inden for det almennyttige byggeri var blevet afhjulpet ved det offentliges overtagelse af de nødlidende ejendomme og — i det omfang lejen herved ikke var blevet tilstrækkeligt nedbragt — en øget boligsikring til lejerne i lejligheder med de ekstraordinært store anskaffelsespriser. Mindretallet finder det uheldigt, at der sker en generel udvidelse af boligsikringen ud over de nuværende grænser.

Da flertallet imidlertid ved at gennemføre lovforslagene under I og II om en stærkt forøget rentesikring og ekstraordinære tilskud til det almennyttige byggeri har valgt at yde støtte til boligsektoren i et omfang og på en måde, som mindretallet skarpt må tage afstand fra, bliver konsekvensen for mindretallet, at der ikke er grundlag for yderligere boligsikring end den, der kan opnås ved den gældende lov.

Lovforslaget indeholder på et enkelt punkt en virkelig forbedring i forhold til den gældende lov, nemlig overgangen til beregning af boligsikring på grundlag af den endeligt ansatte skattepligtige indkomst for det forudgående år. I andre henseender indeholder forslaget detailændringer, som mindretallet må nære betænkeligheder ved.

Det gælder således ministerens forslag om, at boligtagere i lejligheder med en årlig husleje over 8.000 kr., som mindst udgør 20 pct. af husstandsindkomsten, skal have boligsikringen udregnet efter en anden skala end øvrige lejere. Ved denne skalas indførelse tager man yderligere et skridt væk fra sammenhæng mellem den omkostningsbestemte leje og huslejen efter boligsikring.

Det er mindretallets opfattelse, at de af ministeren foreslåede nye regler i lovens § 2, stk. 6, og § 3, stk. 4, hvorefter der fastsættes særlige bestemmelser om boligsikring til beboere i lejligheder, der har undergået modernisering, eller hvor der er sket genudlejningsforhøjelser, er overflødige. De af ministeren stillede ændringsforslag til disse bestemmelser imødekommer endvidere ikke de af Kommunernes Landsforening fremførte rimelige indvendinger.

Ministeren har i et svar til udvalget fastslået, at ændringer i husstandsindkomsten